

мныі Царѣе, и чи всички хора сѣ равны предѣ не-
гово-то правосѣдіе.

Тѣи сѣщюто забравилѣ и Новоходоносорѣ,
особенно, кога-то видѣлѣ, чи всички-тѣ се по-
кораватѣ на желаніе-то мѣ. Той тѣко сѣ това
се и занимавалѣ: украшавалѣ Вавилонѣ сѣ вели-
колѣпны паматниці, какѣ-то правела нѣкога
Семирамида. Но тѣтакси, вѣ средѣ неимовѣр-
но-то благодѣнствіе, страшный сѣнь смѣтилѣ
дѣшѣ-тѣ мѣ, и по селилѣ вѣ неѣ страхѣ, кого-
то нищю немогло да истреби.

Присѣзнило мѣ се, чи видѣ на предѣ си го-
лѣмо дѣрво, на което върхови-тѣ се простирали
до небото и были натоварены сѣ прекрасны пло-
дове; всѣкакѣвъ родѣ животни искали привѣжи-
ще подѣ сѣнка-та на тѣи дѣрво и всички-тѣ
невѣсны птици выѣли по него гнѣзда. Но
сѣчѣлѣ се звѣнтливый и страшный гласѣ, който
изѣлѣзѣвалѣ какѣ-то се видѣло отѣ небото и и-
скажалѣ слѣдѣющій-тѣ дѣмы:

„Отсѣчете тѣи дѣрво отѣ самыи мѣ ко-
рень, окарнете мѣ стекла, и само коренѣ мѣ
оставете вѣ земіѣта. Нека бѣде то вързано сѣсѣ